

DOBPOLONA

1/2008

COME BACK

Vážení čitatelia,

po viac ako roku sa Vám prihovráame zo stránok časopisu Leopoldov znova, tento raz aj s kvalitnejším grafickým spracovaním. Naším úsilím nie je len prinášať aktuálne informácie zo života mesta v rôznych oblastiach, ale všímať si aj jeho dejiny a kontext v regionálnom a celoslovenskom zmysle.

Takisto predpokladáme, že sa môže stať vhodným priestorom na konštruktívnu diskusiu. O to sme sa napokon usilovali aj doteraz. Naším cieľom preto je, aby časopis bol naozaj náš – teda všetkých obyvateľov mesta. Preto vyzývame aj Vás, vážení čitatelia, spoluobčania, aby ste sa s nami podelili o Vaše postrehy, názory či nápady dotýkajúce sa nášho mesta alebo jeho občanov (redakcia si vyhradzuje právo na jazykovú úpravu textov).

Veríme, že časopis Leopoldov bude aj naďalej Vaším spoločníkom.

redakcia

Na slovíčko...

s primátorom mesta
JUDr. Milanom Gavorníkom

Po komunálnych voľbách, ktoré sa uskutočnili 2. decembra 2006, nastúpil do funkcie primátora na ustanovujúcom rokovaní mestského zastupiteľstva 28. decembra 2006 JUDr. Milan Gavorník. Po vyše roku sme sa s ním stretli, aby zhodnotil ostatný rok v meste vo funkcii primátora.

S akými očakávaniami ste vstupovali do komunálnych volieb a neskôr aj do kresla primátora?

-O úspech vo voľbách som sa uchádzal aj v predchádzajúcich voľbách, no nevyšlo to. To mi neprekážalo. Keďže od roku 1953 som žil v Leopoldove na tzv. žandárskych bytovkách, pokladám sa za dlhoročného Leopoldovčana, ktorý dobre pozná toto mesto a aj pre moju dlhoročnú prax v riadiacich funkciách a vzdelanie som chcel svoje skúsenosti využiť a tak mestu pomôcť. Vo voľbách som nakoniec uspel, aj keď zozatiaťku boli problémy s ľuďmi, ktorým som nevyho-

voval, v priebehu roka sa však hrany obrúšili.-

V čom ste cítili výhodu pred ostatnými kandidátmi?

-Nebol som si istý víťazstvom, preto som zodpovednejšie pristupoval k voľbám cieľovými a premyslenými krokmi. Reálne som pokladal za vážnych protikandidátov doterajšieho primátora Mgr. L. Piovarčího a Ing. Eduarda Bednárika.-

Ako sám hodnotíte 1. rok vo funkcii primátora?

-Kvalita života v meste sa odvíja od investícií a každé mesto bojuje za to, aby malo vo svojom rozpočte čo najviac peňazí a aby mohlo čo najviac objektívne ich rozdeliť a pokryť svoje potreby. Za prvý rok sme urobili všetko, čo bolo možné a nevyhnutné. Zrealizovala sa rekonštrukcia predstaničných priestorov, ktorú sprevádzali časté rokovania s realizátorom aj vedením železníc. Tento rok sme dokončili výstavbu 38 nájomných bytov na Rázusovej ulici, čo bola veľmi užitočná investícia, následne aj výstavbu prístupovej komunikácie a chodníkov. Najproblematickejšia bola najmä jej dostavba. Za bytovkou je rozostavaná cesta,

ale najskôr v tomto úseku treba doriešiť odkanalizovanie. Záujem o výstavbu bytov v Leopoldove je veľmi veľký, mesto však momentálne nemá peniaze na výstavbu ďalších nájomných bytov, preto sa umožní výstavba bytov do osobného vlastníctva na Rázusovej ulici. Pre skvalitnenie podmienok predaja sme postavili nové, rozsahom väčšie a bezpečnejšie trhovisko na Hurbanovej ulici, vytvorili sme nové parkovisko pred predajňou Hamo a s rekonštrukciou rátime aj v parkovej časti námestia, no tá však bude musieť chvíľu počkať. Pokračovali sme v dokončení kanalizácie na Holubyho a Nádražnej ulici a časti Hurbanovej a Štefánikovej ulice, dokončená je aj Strečanského ulica, po ktorej desaťročia chodili ľudia po blate a mlákach. Zabezpečili sme zokruhovanie vodovodnej siete, takže obyvatelia už nebudú mať problém s kvalitnou vodou. V tomto úseku sa v budúcnosti bude napájať ďalšia časť kanalizácie. Mesto sa pustilo aj do postupnej výmeny okien základnej školy. Aj keď vedenie školy požadovalo rýchlejšie napredovanie, v minulom roku sme mohli uvoľniť len osemstotisíc korún, v tomto roku predpokladáme uvoľnenie takej istej čiastky a v rozpočte sme už vyhradili kapitolu aj na výmenu okien v materskej škole. Žiaľ, na to, aby sme pristúpili s pomocou eurofondov k väčším rekonštrukciám v škole, museli by sme sa dohodnúť s cirkvou na vysporiadanie časti pozemkov, na ktorých škola stojí. Zdá sa, že cirkev o vysporiadanie veľký záujem nemá, a preto všetky náklady bude musieť znášať mestská pokladnica. V spolufinancovaní sme s p. M. Valkom vstúpili do rekonštrukcie Spolkovej záhrady. Málaktorá obec má podobné zariadenie a doterajší nájomca veľmi nebránil záujmy Leopoldova. Spolková záhrada je teraz príjemným areálom, kde organizujeme a plánujeme organizovať aj v budúcnosti mestské kultúrne a iné podujatia. Mestu pomohli nové parkovacie plochy v celom meste, mesto dostalo takú poštu, akú si zaslúži, posledné práce a úpravy sa uskutočňujú na čistiarni odpadových vôd, ktorá vstúpila do ročného skúšobného

režimu. Po skolaudovaní majú Leopoldov, ústav aj Červeník veľkú šancu byť úspešní v grantoch na pokračovanie odkanalizovania. Usilovali sme sa napĺňať aj kultúrne potreby občanov – pokračovali sme už v tradičných podujatiach, ale pripravili sme aj nové, ktoré boli, myslím si, veľmi úspešné - zorganizovali sme súťaž o najchutnejší guláš, pravú zimnú zabíjačku, predvianočné trhy, prehliadku bítových skupín, privítanie nového roka na námestí a iné akcie, na ktorých pomáhali aj poslanci. Dokončili sme staršie granty – detské ihrisko a rok koní v Červeníku. Zorganizovali sme v rámci športového roka turnaj žiackych družstiev, pokračujeme v spolupráci s mestom Kuřim – minulý rok nás navštívil prednosta mestského úradu, žiaci s učiteľmi a tento rok zasa navštívime Kuřim my, takisto sme obnovili spoluprácu aj s maďarským Fertőszentmiklósom. Myslím si, že po vykonanej personálnej zmene sa zlepšil aj imidž mestského úradu. Pracovníčky sú ústretovejšie k občanom a obyvatelia to aj zaregistrovali. Ak sa vyskytne dajaký problém, ihneď ho riešime.

Zlepšila sa aj kvalita materiálov, ktoré mesto vydáva a všeobecne záväzné nariadenia sú hodnotnými právnymi normami.-

Aké sú vaše priority ako primátora mesta v najbližšom období?

-Zlepšenie zamestnanosti v našom meste alebo jeho okolí prinesie výstavba priemyselného parku. Túto myšlienku začal presadzovať už predchádzajúci primátor. V súčasnosti sa realizuje výkup pozemkov na ploche 18 hektárov a tento rok by mala byť postavená aj prvá budova. Za najväčšiu prioritu aj tak pokladám zapojenie TAVOS-u, v ktorom sme akcionárom, do súťaže v eurofondoch. Ak budú pridelené fondy, mali by sme byť spolu s Červeníkom medzi prvými, ktorí by ho mali získať. V Leopoldove sa predpokladá cena za dokončenie druhej a realizáciu tretej etapy odkanalizovania vo výške 110 miliónov a v Červeníku vo výške 57 miliónov korún. Tu však došlo zo strany Červeníka ku komplikácii, pretože sme zistili, že pod cestou na Dlhej ulici sú nevysporiadané pozemky, ktoré patria práve Červeníku. Na viacerých rokovaníach s červeníckymi

poslancami som ich presviedčal, aby nám ich predali za symbolickú korunu za jeden meter štvorcový, pretože omnoho viac peňazí získajú na kanalizáciu. Napokon sme spoločne našli riešenie vyhovujúce obidvom stranám, ale aj požiadavkám Európskej únie. V tomto roku by sme radi začali s výstavbou komunikácie na Sládkovičovej ulici, takisto prestavbu a úpravu parku v smere od bývalej predajne Hamo ku kostolu. Tu plánujeme nielen úpravu zelene, ale necháme si poradiť od architekta, ako by sme mohli do parku zapracovať aj architektúru, či už by išlo napríklad o sochy, fontány, lavičky... Za veľmi dôležité pokladám aj zvýšiť bezpečnosť chodcov výstavbou chodníkov najmä na Holubyho, Murgašovej a Štúrovej ulici po železničnú stanicu, dokončiť treba aj chodníky na Hlohovskej ceste. Hodláme spolupracovať s miestnymi podnikateľskými subjektmi a spoločenskými organizáciami v meste a koordinovane rozvíjať kultúrny a športový život.-

Za rozhovor ďakuje J. Hladký.
foto: V. Moravčík

Pod západnou bránou spomínali aj povestný Mlyn

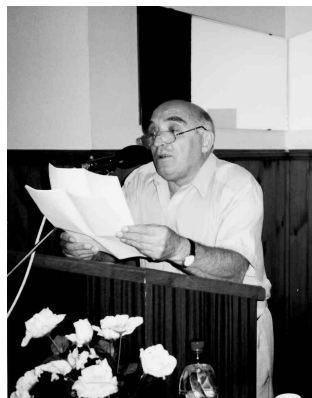
K. Noskovič: „Nie chartisti zborili režim...“

Pod západnou bránou leopoldovskej pevnosti sa v auguste opäť stretlo asi sto bývalých politických väzňov so svojimi rodinami, aby si pripomenuli utrpenie slovenských a českých politických väzňov. Spomienkové podujatie sa začalo svätou omšou v Kostole sv. Ignáca a celebroidoval ju don Anton Srholec a koncebrovali prítomní kňazi, bývalí politickí väzni.

Na stretnutí sa okrem rezortných predstaviteľov zúčastnil aj Ing. Ján Foltýn z Kancelárie prezidenta Slovenskej re-

publiky, ktorý pripomenul, že aj vďaka sile tých, čo za svoje presvedčenie trpeli v žalároch, baniach alebo boli ináč perzekuovaní, dnes máme vlastnú štátnosť.

Predseda Konfederácie politických väzňov Karol Noskovič, ktorý sám strávil v povestnom leopoldovskom Mlyne 90 dní, spomína: „*Bol to nepredstaviteľný zápas za vieru, pravdu, spravodlivosť. Z Mlynu sme sa vracali s opuchnutými nohami, po ktorých nás bili, bez zubov, so skrvavenými tvármi. Najtvrdší chlapi podpísali*

V minulosti perzeukovaný spisovateľ Rudolf Dobiáš, ktorý bol v socializme známy len ako spisovateľ pre deti, sa na stretnutiach politických väzňov zúčastňuje každoročne.

všetko, čo im tzv. vyšetrovatelia predostreli, lebo dúfali, že na súde skutočnú pravdu obhája. Rozsudok však väčšinou býval ešte tvrdší, ako samo obvinenie. Nie chartisti zborili režim, ale boli to práve politickí väzni, svedkovia vtedajšej doby.“

Štátna tajomníčka Ministerstva spravodlivosti SR JUDr. Anna Viteková zasa poukázala na rozšírenie historického vedomia a stručne charakterizovala aktuálne poslanie slovenského väzenstva, ktoré, podľa nej, aj vďaka 17 rokom duchovnej a pastoračnej služby dôstojne kráča po ceste humanizmu a demokracie. Účastníkom sa po prvý raz prihovarila aj nová generálna riaditeľka Zboru väzenskej a justičnej stráže plk. JUDr. Mária Kreslová, ktorá zhrnula základné vývinové medzníky v dejinách leopoldovskej väznice po 2. svetovej vojne.

Predsedníčka Konfederácie politických väzňov ČR Dr.

Nada Kavalírová vo svojom príhovore zdôraznila: „Vo väzniciach bola v tom čase elita českého a slovenského národa, ktorá prekážala vtedajšiemu systému,“ a vyzvala mladú generáciu, aby si uvedomila, že nielen získať slobodu je ťažké, ale neraz je ťažšie si ju aj udržať.

Pred skončením oficiálnej časti si hostia zaspievali hymnickú pieseň Kto za pravdu horí a pomodlili sa Modlitbu pred krížom prenasledovaných, ktorú schválil Ján Chryzostom, kardinál Korec:

Ďakujeme Ti, Bože, za to, že sme s Tvojou pomocou ako bratia a sestry Tvojho Syna prežili krížovú cestu jedného z najtemnejších období života nášho Slovenska – tvrdé prenasledovanie viery, slobody a kresťanského svedomia. Prosíme Ťa, prijmi láskavo tých, ktorí na tejto krížovej ceste padli a ktorí boli pribití na kríž
Leopoldova, Ilavy, Mírova či

v Jáchymove. A nám, ktorí sme všetko v spojení s Tebou prežili, daj silu, aby sme už nikdy nepripustili barbarstvo, aké sa stalo v minulých desaťročiach našim údelom. Mladej generácii vnukni zas záujem a zmysel pre historickú pravdu a snaž sa túto pravdu poznať. Daj dnes nám všetkým ochotu v nadobudnutej slobode spolupracovať na diele obnovy nášho národa i celého Slovenska. Bože, buď pri nás a žehnaj nás!

Bývalý politický väzni potom v troch skupinách navštívili vnútorný objekt väznice, kde sa poklonili pamiatke na blahoslavených biskupa Gojdiča a pátra Trčku, navštívili aj bývalý väzenský cintorín, Múzeum väzenstva na Slovensku a popoludní sa zúčastnili na odbornom seminári spojenom s uvedením knihy Rudolfa Dobiáša Triedni nepriatelia II.

(jh)

Foto: (jh)

Milan Mravec, autor fresky v budove železničnej stanice

Výtvarník Milan Mravec sa narodil v Rakovej pri Čadci a zomrel v Bratislave. Začiatkom januára by sa dožil sedemdesiatky. Jeho život a dielo priniesla začiatkom roka v bratislavskom Pálfiho paláci prierezová výstava *Juriášovo hľadanie pravdy*. Expozícia priniesla aj doteraz neznáme autorove diela a málo frekventované žánre ako kroniku, dokument, svedectvo alebo denník. Milan Mravec je autorom troch vlastných autoportrétov a okrem príbehových obrazov sa zameriaval na zobrazovanie tvárí. Názvy obrazov *Hlava*, *Výkrik*, *Matka so synom*, *Dievčatko v kožúšku*, *Mím Milan Sládek alebo Madona*, *Posledná večera*, *Pieta* dokumentujú autorov vzťah k zobrazovaniu statických, ale aj dynamických tém, a to, že sa nevyhýbal ani sakrálnej tematike. Milan Mravec vytváral aj monumentálne dekoratívne diela, napríklad vo vestibule železničnej stanice v Leopoldove. Dielo s hravými cirkusovými výjavmi, odpútané od dobovo žiadaných ideologických tém, má výšku 4 metre a šírku 12 metrov. Z ostatných monumentálnych výjavov spomeňme diela v Závode Kablo v Malackách, v Hoteli Slovan v Košiciach a v rôznych priestoroch v mestách na Slovensku.

(maju)

Milan Mravec vytváral aj monumentálne dekoratívne diela, napríklad vo vestibule železničnej stanice v Leopoldóve.

foto: Kristína Vachanová

Po takmer dvadsiatich rokoch existencie tržnice na Námestí sv. Ignáca si trhovníci aj zákazníci zvykajú na nové trhovisko na Hurbanovej ulici, kde takisto sídli viacero iných predajní.

Stará tržnica už nevyhovovala technicky a esteticky, ba predaj sezónneho ovocia na okraji cesty pri križovatke ohrozoval bezpečnosť cestnej premávky a najmä chodcov či zákazníkov.

Plocha, na ktorej mesto vybudovalo minulý rok novú trhovú zónu, mestu nepatrí, no získalo súhlas

Starú tržnicu nahradila nová

na jej užívanie. V priestoroch novej tržnice môže naraz predávať osemnásť trhovníkov v samostatných stánkoch so zastrešením. Otvorenie nových trhových priestorov v hodnote pol milióna korún sprevádzali viaceré prípravné práce – počnúc úpravou podlahy, nasledovalo odstránenie prepadnutého asfaltu. Istý komfort zákazníkom aj predajcom zabezpečilo aj odstránenie povrchových, najmä dažďových vôd vybudovaním vsakovacej šachty.

(jh)

foto: K. Vachanová

Malé rekordy veľkého antikvariátu

Hlohovskej televízii neušlo, že leopoldovský antikvariát si 2. decembra minulého roka pripomenul 15. výročie svojho vzniku a neraz aj ťažkej existencie, veď kvôli neustále sa rozrastajúcim zbierkam a fondom ho musel majiteľ tri razy sťahovať. A dôvod je ešte jeden – pred istým časom redaktori Hlohovskej televízie pripravili o Ing. Tiborovi Ďurákovi medailón, ktorý sa na súťaži medailónov európskych regionálnych televízií umiestnil na treťom mieste a vďaka originálnemu námetu a spracovaniu v celosvetovej súťaži dokonca bodoval na druhom mieste!

Pätnásť rokov svetoznámeho antikvariátu, ktorý, paradoxne, možno ani domáci nepoznajú, v sebe ukrýva aj množstvo zaujímavostí a perličiek. Aj keď epocha internetu sa pokúša zatlačiť knihy kdesi do úzadia, ešte stále majú svojich obdivovateľov. Potvrdzujú to aj záznamy v pamätnici antikvariátu, ktorý navštívili zákazníci z 24 krajín – niektorí aj opakovane. Japonsko, Anglicko, USA, Rusko, Švajčiarsko, dokonca aj Kuvajt – nuž, antikvariát s tromi stovkami tisícok zväzkami kníh sa tak ľahko nenájde ani v Európe... Aj preto Igor Svitek a Richard Vrabec zaradili leopoldovský antikvariát do svojej knihy slovenských rekordov, ktorá vyšla v minulom roku.

Antikvariátnika navštevujú nielen politici, veľvyslanci, spisovatelia, vedci. Galériu najzaujímavejších návštev podnes uzatvára návšteva všetkých troch slovenských prezidentov – r. 2004 tu pobudli Rudolf Schuster a neskôr aj Michal Kováč s manželkou, v máji 2005 si zasa zbierky prezrel Ivan Gašparovič.

S hosťami sa neraz viažu aj rôzne historiky. Jedna naprí-

klad hovorí o tom, ako si majiteľ antikvariátu veľmi rýchlo potykal s jedným z najvýznamnejších povojnových slovenských spisovateľov Ladislavom Ťažkým, keď antikvariátnikovi prišli k narodeninám zablahoželať kolegovia novinári. Keď otvárali dvere obchodu, Ťažký sa so širokým úsmevom majiteľa, s ktorým sa dovtedy osobne nepoznal, spýtal: „Tibor, prečo si ma zavolať?“ Inžiniera Ďuráka táto otázka nezaskočila a takisto s úsmevom od-

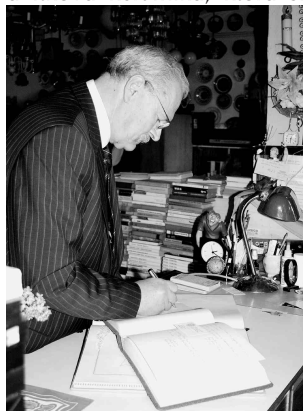
povedal: „Nuž, Lacko, preto, aby som ťa videl.“ Zaujímavé sú aj iné návštevy: „Veľmi často sa tu zastavia Japonci a keďže po japonsky neviem, začínam sa pomaly učiť japonsčinu, lebo po ich odchode ma z tolkých posunkov vždy bolia ruky,“ smeje sa antikvariátnik. Na druhej strane je rád, že v jeho kráľovstve sa podchvíľou vystriedajú aj školské exkurzie, a to nielen z Leopoldova. Naposledy sa tu zastavili žiaci z Blatného. „V antikvariátoch býva nielen veľa múdrosti, ale aj krásy. Tieto deti, keď raz budú dospelí, možno už ani nebudú vedieť, čo je to antikvariát,“ povzdychne si majiteľ, svojím pôvodom biochemik, ktorý svojho času písal vysokoškolské učebnice a učebné osnovy s celoštátnou platnosťou.

O čo má dnešný čitateľ záujem? „Stále vedie beletria, veľa zákazníkov hľadá Dostojevského, poklesol však záujem o odbornú literatúru a čo ma prekvapuje o detektívky sa už nezaujímajú takmer nikto. Prekvapilo ma aj to, že prudko klesol záujem o vojnovú literatúru, minimálne sa predávajú porcelán, obrazy či harmoniky,“ vysvetľuje antikvariátnik. Občas však prídu zákazníci so špeciálnymi požiadavkami, napríklad prednedávnom istá pani zhľadala knihu o viazaní viazaníek (hoci existujú len tri či štyri uzly), iný zákazník si za-

sa pomýlil názvy antikvariát a akvaristika, a tak tu márne hľadal akváriové rybičky.

Spravovať tri podlažia zaplnené státisícmi kníh a časopisov, obrazov a iných umeleckých či úžitkových predmetov nie je jednoduché. „*Za socializmu by tu bolo zamestnaných šesť ľudí, a ja som na všetko sám. Vykúriť také veľké priestory je tiež nákladné, a tak sa musím ako aj zákazníci uspokojiť s teplotou 13 stupňov.*“ Veru, byť 365 dní v roku v službách literatúry a umenia... „*Teší ma však, keď mi niekto povie: Túto knihu som hľadal päť rokov, našiel som ju práve tu,*“ s pocitom zadostučinania vysvetľuje inžinier.

Podľa T. Ďuráka je na antikvariáte najcennejšia práve jeho univerzálnosť – bežné antikvariáty tvoria dve-tri miestnosti, no Ďuráková väšeň v knihách a umeleckých predmetoch mu umožnila z obchodu urobiť aj malé múzeum – nájdete v ňom niekoľko stovák obrazov najmä regionálnych autorov, ale aj úžitkovú keramikú, ktorú si

zákazníci kupujú najmä na svoje chalupy, lustre a unikátnu zbierku harmoník. Niektoré exempláre pred niekoľkými mesiacmi zapožičal aj na výstavu Harmoniky 20. storočia. Jeho unikátnu zbierku chodia obdivovať aj žiaci hudobných škôl. Zdá sa, že začne spolupracovať aj s múzeom v Markušovciach, kde sa nachádza expozícia klávesových hudobných nástrojov.

Dnes má leopoldovský antikvariát, na ktorý môže byť hrdé nielen naše mesto, za sebou viacero úspechov – aj preto sa 29 ráz prezentoval v televízii a 14 ráz v rozhlase. Skúsme sa však vrátiť k jeho začiatkom. „*Vždy som inklinoval ku knihám, ale mojou veľkou záľubou bola aj numizmatika a ňou som začínal. Pomalíčky sa mi blížila penzia a predom stála otázka, či sa budem pozerat z okna paneláku alebo budem vitálne žiť ďalej. Mal som už svoju vlastnú zbierku kníh a keď som zistil, že do verejnej súťaže bola zaradená bývalá predajňa Slovenskej knihy v Leopoldove, rozhodol som sa do nej prihlásiť s projektom antikvariátu. Knihy, ktoré v predajni boli, sa lacno rozpredávali, no aj tak 80 percent z nich tam zostalo. Poslanci uprednostnili môj projekt pred založením bufetu, a tak som postupne začal svoju zbierku do predajne Slovenskej knihy. takto vznikol Antikvariát pri škole. Do druhej popoludní som vždy bol v*

Slovníku, po druhej som sa sťahoval do antikvariátu. Tu sa prejavila troška aj moja negatívna stránka, a to, že dokážem zapratať priestor až na smrť. Po siedmich rokoch som tak musel hľadať nové priestory a po dlhom vybavovaní na železnici sa mi dostala možnosť nastahovať sa do priestorov na železničnej stanici, ktorý si všetci pamätajú ako Antikvariát u prednostu. Vtedy som bol už na dôchodku a v roku 1999 som spúšťal nový, elegantne usporiadaný antikvariát. Napokon, 1. júna 2003 sme otvorili Europik, tu, v bývalom kultúrnom dome UKŽ, no po istom čase som sem musel presťahovať aj celý Antikvariát u prednostu, keďže železnice objekt potrebovali,“ spomína si na genézu leopoldovských antikvariátov ich majiteľ Ing. Tibor Ďurák. Nuž, nám nezostáva nič iné, len mu zaželat pevné zdravie a hádam aj trocha voľného času, aby si mohol zásť aj na ryby alebo hríby, a antikvariátu zasa dobrých zákazníkov.

Juraj Hladký

foto: archív, Mária Moravčíková

HALÓ, PÁN DOKTOR...

AKO HO MÔŽNO NEPOZNÁME

Nemožno nám nespomenúť milé jubileum, ktorým je 30-ročné pôsobenie lekára MUDr. Jána Žáčka v Leopoldove.

Po ukončení lekárskej fakulty bolo jeho prvé pôsobisko vo Vojenskej nemocnici v Ružomberku, kde pracoval na internom oddelení štyri roky. Ďalšie kroky ho viedli na traumatologické oddelenie v žilinskej nemocnici, kde pracoval jeden rok. V roku 1977 prišiel do Leopoldova, kde si našiel v jednej osobe pacientku a neskôr aj manželku – leopoldovskú rodáčku Vierku Zelenayovú, s ktorou sa o ďalšie dva roky oženil. Majú dve dospelé deti – Juraja a Petra.

Roku 1986 sa zdravotné stredisko presťahovalo z nevyhovujúcich priestorov na Piešťanskej ceste a začalo sa ordinovať v novom zdravotnom stredisku na Ulici 1. mája. Od roku 1977 do roku 1990 mu bola spolupracovníčkou zdravotná sestra Anna Píknová a od roku 1990 ako diplomovaná zdravotná sestra s doktorom Žáčkom v súčasnosti pracuje Božena Svíteková.

Málokto však vie, že doktor Žáček v rokoch 1977 až 1993 pôsobil aj ako reprezentačný lekár Družstva hádzanej Československa. Jeho veľkým úspechom bola aj účasť v tejto funkcii na 25. letných Olympijských hrách v španielskej Barcelone, kde sa staral o zdravie nášho hádzanárskeho tímu.

Počas tridsaťročného pôsobenia v Leopoldove liečil veľa pacientov, aj teraz za ním s dôverou prichádzajú. Do ďalšieho pôsobenia v profesijnom aj súkromnom živote mu želáme všetko najlepšie.

Mgr. E. Harsányiová
foto: V. Moravčík

Sté výročie vzniku leopoldovskej železničnej stanice akoby symbolicky naštartovalo pred dvoma rokmi rozsiahle rekonštrukčné práce nielen v priestore kolajiska, ale z in-

ciatívy bývalého aj súčasného vedenia mesta aj v predstaničnom priestore.

Železničná stanica - po sto rokoch v novom šate

Výsledkom je to, že Leopoldov začína pripomínať moderný, kultivovaný slovenský železničný uzol, aj keď...

Dnes už vidíme niektoré z výsledkov – Leopoldov sa stal moderným a bezpečným železničným uzlom, hoci úroveň služieb stále pokrívá, najmä v súvislosti so službami pre cestujúcich, pre

ktorých je Leopoldov len tranzitným bodom – chýba nepretržite otvorený stánok, kde sa môže cestujúci aj v noci najesť, kultúrna ča-káreň a ďalšie služby bežné v iných

významných železničných uzloch (veď napríklad na významnejších ukrajinských železničných staniach, svojou dôležitosťou podobných tej našej, sa aj v noci bez problémov najete, nestane sa vám, že vás niekto z čakárne, nieto ešte z vestibulu, vykáže, pretože najbližší vlak ide o štyri hodiny..., v čakárni máte k dispozícii televízor a pod.). Z ukončenej rekonštrukcie, ktorá tvorí súčasť celkovej rekonštrukcie trate medzi Bratislavou a Žilinou, však jednoznačne vyplývajú pozitíva – zvýšená bezpečnosť cestujúcich, ktorú zabezpečujú tri zastrešené nástupištia s podchodmi, ale hlavne zrýchlenie dopravy medzi jednotlivými železničnými stanicami a výrazný pokles počtu meškajúcich vlakov.

Z europeňazí aj predstaničný priestor

Po dlhých a náročných rokovaniach so železnicami sa zmenil aj výzor predstaničného priestoru, aj keď pôvodný rozpočet vyčíslený na 35 miliónov eur ráta len s rekonštrukciou koľajísk, súvisiacich budov a tvorbou nástupíšť a so spätnými úpravami zón narušených stavebnou činnosťou mimo bezprostredného areálu stanice.

Výstavba nových elektrických, teplovodných a iných sietí a rozvodov pre budovy železničnej stanice si však vyžadovali rozsiahle výkopové práce, mesto preto od realizátorov stavby požadovalo napríklad nahradenie zničeného asfaltového chodníka na Gojdičovej ulici za nový chodník zo zám-

kovej dlažby. Podobne to bolo aj s priestorom pred budovou železničnej stanice, kde sa predstavitelia mesta nechceli uspokojiť len s „pofľakovaním“ cesty, ale hľadali ďalšie možnosti na úpravu tejto veľmi frekventovanej zóny mesta.

Problémom však bolo, že spoločnosť realizujúca úpravy trate a ostatných zariadení mala k dispozícii rozpočítované prostriedky len na úseky zo strany koľajiska vrátane úprav alebo montáže nadchodov a podchodov. Rozsiahle práce v predstaničnom priestore však spôsobili, že variant opráv, resp. spätných úprav už nebol aktuálny, a tak po viacerých rokovaníach vstúpili železnice do projektu spolufinancovania úprav predstaničného priestoru spolu s mestom. Mesto preto zadalo vypracovať architektonickú štúdiu a predbežný rozpočet úprav. Z europeňazí sa tak napokon podarilo uhradiť celú pre-stavbu zóny pred železničnou stanicou. Mestský rozpočet sa na nej podieľal šesťdesiatimi tisícmi korún, ktoré bol určené na osadenie nových dopravných značiek a vysadenie zelene v pásach medzi dvoma jazdnými pruhmi a v okolí stanice.

Pribudli parkovacie miesta

Keďže na Gojdičovej ulici sa okrem iného zabudovávali telefónne rozvody a teplovodné rozvody do zeme, mesto žiadalo, aby v rámci spätných úprav bolo na tejto ulici vytvorené nové parkovisko s kapacitou asi 15 parkovacích miest. Daňoví poplatníci, teda mestská pokladnica, v tomto prípade zaplatili len za osadenie tvárnice. Úpravou priestoru priamo pred železničnou stanicou vzniklo zasa takmer 50 nových parkovacích miest. Pôsobivé je aj nové osvetlenie predstaničného priestoru svetidlami umiestnených na vysokých stožiaroch, ktoré podľa dobových fotografií železničnej stanice pripomína osvetľovací systém zo začiatku 20. storočia.

Ďalšie parkovacie miesta vznikli aj na Nádražnej ulici pozdĺž celej protihlukovej bariéry, ktorá sa posunula od cesty smerom ku koľajisku. Na štrkom spevnenom povrchu sa predpokladá pozdĺžne parkovanie. Najmä cestujúci do Piešťan a iných miest si za všimli, že sa presťahovala autobusová zastávka od bývalého kultúrneho domu UKŽ na Štúrovu ulicu.

Dojem estetickosti okolia autobusovej zastávky umocnilo aj polozenie zámkovej dlažby. Náklady na jej výmenu a súvisiace práce opäť znášala mestská kasa, podobne to bolo aj v prípade rekonštrukcie sčasti zničenej autobusovej zastávky na Gojdičovej ulici.

Zdá sa, že po mnohých rokoch či desaťročiach leopoldovská železničná stanica (za-

tiaľ aspoň vo svojom exteriéri) získala status pekného a usporiadaného komplexu, a teda pre cestujúcich začína byť naozaj dôstojnou bránou do Leopoldova, aj keď istotne by sa zišlo upraviť priestory bývalej úschovne bicyklov a ďalších priestorov.

Juraj Hladký

foto: Kristína Vachanová

V rýchliku 806 Spišian, ktorý premáva medzi Košicami a Bratislavou, 15. decembra začalo pri Leopoldove horieť. Vlak zastavila sprievodkyňa stiahnutím záchranej brzdy, ktorá si všimla v dvoch vagónoch dym šíriaci sa z rozvodnej skrine, kde sú uložené káble elektrického kúrenia.

V rýchliku horelo

Skrat tak spôsobil požiar a napokon ho zlikvidovala vlaková čata pomocou hasiacich prístrojov. Dva vozne museli v stanici zo súpravy vyradiť. Zranení neboli cestujúci ani posádka a vlak napokon pokračoval v jazde s 35-minútovým meškaním. Podľa kompetentných môže byť za požiar zodpovedný vek vagónov, pretože po slovenských železničiach dnes jazdí skoro polovica vagónov s vekom viac ako dvadsať rokov, čo si mnohí cestujúci najmä v zime všímajú na nedostatočnom vykurovaní vagónov alebo na poruchovosti kúrenia a v rýchlikoch aj na poruchovosti klimatizačného systému.

(jh)

Učňovská škola v leopoldovskej väznici (dočasne) prerušila svoju činnosť

Stredné odborné vzdelávanie ľudí vo výkone trestu sa do minulého roka poskytovalo iba v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Leopoldove v trojročnom učebnom odbore elektromechanik pre stroje a zariadenia.

Stredné odborné vzdelávanie v Leopoldove, ktoré zabezpečovali pedagógovia z okolitých stredných škôl, ale aj univerzít, bolo v súvislosti so zmenou zákona pre nemožnosť naplniť počet študentov dočasne skončené a činnosť zariadenia bola tak v júni minulého roka po mnohých desiatročiach prerušená. Záverečnou skúškou v učňovskom odbore ukončilo vzdelávanie 14 osôb. Tzv. školice stredisko sa v rokoch 2002 – 2005 stalo aj strediskom ojedinelého a zaujímavého projektu maturitného vzdelávania, ktoré zabezpečovalo občianske združenie Maják v spolupráci so Stredným odborným učilištom elektrotechnickým v Piešťanoch.

V oblasti odborného vzdelávania odsúdených pripravujú ústavy projekty zamerané najmä na rôzne rekvalifikačné kurzy a sprostredkovanie znalostí potrebných pre získanie sociálnych kompetencií pre uplatnenie sa na trhu práce. Vo väčšine prípadov sú náklady hradené z rôznych grantov. V minulom roku kurzy počítačovej gramotnosti v slovenských väzniciach absolvovalo až 1231 väzňov. Záujem bol aj o kurz pre negramotných, ktorý absolvovalo 134 odsúdených. Zaučenie do murárskeho remesla absolvovalo 120 trestaných osôb. Do kur-

zov všeobecného vzdelávania bolo zaradených priebežne 604 odsúdených. Ľudia vo výkone trestu sa vzdelávali aj v oblasti cudzích jazykov, podľa informácií Zboru väzenskej a justičnej stráže absolvovali kurzy právnej výchovy alebo o sociálnej sebarealizácii po prepustení z výkonu trestu. Mnohé z týchto kurzov sa realizovali práve v leopoldovskej väznici. Niektorí sa prihlásili do kurzu výroby vianočných ozdôb, pletenia košíkov a pod. V slovenských ústavoch majú odsúdení možnosť pracovať až v 147 krúžkoch rôzneho zamerania - výtvarný a modelársky, chovateľský, akvaristický, pestovateľský a záhradkársky, šachový, čitateľský, hudobný a tanečný, krúžok šikovných rúk, relaxačný a iné. Pre potreby obvinených a odsúdených je v ústavoch zriadených 22 väzenských knižníc. K 1. januáru tohto roku tvorilo fond knižníc viac ako 152 tisíc kníh, z toho asi približne 85 tisíc titulov beletrie. Ústavy v minulom roky organizovali aj rôzne kultúrne programy. Minulý rok v slovenských väzniciach pracovalo 1457 príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže (ZVJS). Pritom plánovaný počet bol vyšší, 1506 zamestnancov. Vyplýva to zo štatistík ZVJS. Výkon väzby bol v roku 2006 zabezpečený v desiatich ústavoch, z toho v šiestich ústavoch na výkon väzby a v štyroch kombinovaných ústavoch na výkon trestu odňatia slobody a ústavoch na výkon väzby (Ilava, Košice, Leopoldov a Ružomberok).

(S použitím informácií z TASR -jh-)

POĎAKOVANIE

Členovia ZO Slovenského zväzu telesne postihnutých a civilizačných chorôb Leopoldov sa touto cestou chcú poďakovať Mgr. Ladislavovi Piovarčimu a kolektívu pracovníkov Mestského úradu v Leopoldove za 12-ročnú spoluprácu našej organizácii.

Mária Petrášová, predsedníčka SZTPaCCH Leopoldov

Guláš je jedlo, ktoré sa dá uvariť na množstvo spôsobov. Ešte viac ako rôznych receptov je však príležitostí, keď sa guláš varí. Oslavy, koncerty, firemné akcie, sviatky... Napriek tomu, že toto jedlo zvládne uvariť hádam každá gazdinka, nie je jednoduché správne ho ochutiť, a tak si kuchári starostlivo strážia rôzne špeciálne prísady,

Keď kuchári odchádzajú hladní...

Prvý gulášový festival – nechýbal primátor, väzni ani trampí

ktoré robia z ich gulášu tú najlepšiu a jedinečnú pochúťku. Koľko ľudí, toľko chutí, ale čím viac ľudí pochváli váš guláš, tým je objektívne lepšie. Takýmto pravidlom sa riadili aj organizátori minuloročnej septembrovej súťaže vo varení guláša. Pravidlá boli prísne a porota tá najlepšia – návštevníci a dobrovoľní ochutnávači, Leopoldovčania. Viac ako desať súťažiacich družstiev si postavilo svoje stany v Spolkovej záhrade a pustilo sa do šúpania zemiakov, krájania cibule a mäsa. Z nie-

kolkých veľkých kotlov sa dymilo a všade behali kuchári v zásterách. Niektoré tímy sa dokonca obliekli do rovnakých úborov a na

varení sa skôr dobre bavili, ako by iba chladnokrvne súťažili. Našli sa družstvá s parochňami, so šialenými nohavcami na traky, ale aj takí, ktorí nezabudli na veľavravnú prezývku nášho mesta – Leopoldov, mesto mreží.

A tak ste pri miešaní guláša v kotle mohli vidieť väzňov s číslami, ale aj ukričanú cigánku. Ochutnávať napokon prišlo toľko ľudí, že guláš zmizol v priebehu niekoľkých minút, takže pri vyhlasovaní výsledkov už každý súťažiaci vedel, že aj keď nevyhrá, nemusí smútiť. Po sčítaní všetkých hlasov, ktoré mali ochutnávači udeliť najlepšiemu gulášu, bolo jasné, že leopoldovské deti sa nebudú môcť sťažovať na obedy v školskej jedálni, pretože práve ich pani kuchárky získali prvé miesto. Na druhom mieste sa umiestnilo družstvo primátora mesta Leopoldova a tretie sa ušlo družstvu Mareka Snopka. Paradoxom bolo, že väčšina kuchárov odchádzala zo súťaže hladná jednoducho preto, že sa im už neušlo. Ktovie, možno si po návrate vyskúšali takúto súťaž aj doma.

morma

foto: M. Moravčík

Okrem spomínaných asi sto nových parkovacích miest, ktoré sme spomínali v súvislosti s rekonštrukciou železničnej stanice, vznikli nové parkovacie miesta aj v iných častiach mesta.

Z dlhodobějších zámerov mesta vychádzala aj realizácia úpravy priestoru pred bývalou predajňou

HAMO na Námestí sv. Ignáca. Najstarší projekt ráta s vytvorením

chodníka, no keďže v tejto zóne sa nachádzajú obchody, pošta, banka a škola, pôvodný návrh bol rozšírený o projekt parkoviska. Nový chodník široký 3 m a dlhý 40 metrov z červenej zámkovej dlažby so sivými deliacimi pásmi a parkovisko pre osem automobilov si vyžiadali z rozpočtu mesta 950 tisíc korún, aj keď bude treba ešte vyriešiť odvodnenie vozovky priamo pred križovatkou.

Ďalších 38 parkovacích miest z polovegetačných tvárnic vzniklo na Rázusovej ulici pri novostavbách dvoch 19-bytových domov a zákazníci pošty môžu spokojne parkovať aj pred jej budovou. Parkovanie ani jednom z mestských parkovísk nie je, našťastie, spolpatnené, čo je takisto rarita medzi slovenskými mestami.

(jh), foto: krv

Spomaľovač na Kukučínovej ulici bol nevyhnutný, v meste pribudnú nové dopravné značky

Po predaji pozemkov na Kukučínovej ulici v zákrute smerom k predajni Potravín MDŽ vyrástol na súkromnom pozemku vysoký kamenný plot, ktorý zneprehľadňuje celý úsek a ohrozuje cyklistov aj chodcov.

Úsek bol nebezpečný aj v minulosti najmä na jar a v lete, keď na vtedajšom voľnom priestranstve rástla vysoká tráva. Situáciu komplikuje aj neexistencia chodníkov od železničného priecestia. Obyvatelia odbočujúci v zákrute na Kukučínovej ulici preto neraz museli schádzať z bicykla, aby sa presvedčili, či zo zákruty „nevylieti“ auto a či môžu bezpečne prejsť na druhú stranu cesty. Prípadne, paradoxne, kvôli vlastnej bezpečnosti radšej išli v protismere alebo uprostred vozovky.

Nebezpečnú situáciu sa mesto rozhodlo vyriešiť stavaným 10 metrov širokým a 5 metrov dlhým spomaľovačom zo zámkovej dlažby, ktorý by mal zvýšiť bezpečnosť najmä chodcov a cyklistov na Kukučínovej ulici.

V meste v krátkom čase takisto dôjde aj k výmene všetkých dopravných značiek. Zastupiteľstvo a vedenie mesta sa zaoberali štúdiou komplexného dopravného značenia v meste, pretože podľa platných noriem už musia byť dopravné značky pokryté reflexnou vrstvou, čím sa skvalitní ich viditeľnosť. Pri výmene starých dopravných značiek preto dôjde aj k doplneniu nových. Celý projekt výmeny a dopĺňania dopravných značiek vyjde mestskú pokladnicu na asi pol milióna korún. Otázkou však je, dokedy dopravné značenie vydrží, keďže kvôli vandalizmu mesto ročne vynakladá niekoľko desiatok tisíc korún na ich opravu.

(jh)

NÁŠ LETNÝ ZOSTRIH

Skarabáč 2007

Tohoročné, už tradične extrémne horúce leto sa nieslo v znamení športu a zábavy. Aj vďaka dvom projektom neformálnej skupiny Skarabeus a občianskeho združenia Pranier sa mohli deti opäť vyšantiť na stanovom tábore Skarabáč.

Tentokrát už však bolo táborisko na väčšom mieste a aj detí bolo viac ako minulý rok. Tábor prilákal nielen našincov, ale aj cezpoľných, a tak lúka za Hučákom od 8. do 12. augusta 2007 privítala nielen Leopoldovčanov, ale aj odvážlivcov z Hlohovca či z Nitry. K stanom pribudli aj dva šiatre, hojdačky, preliezačky, visiace rebríky, terč na šípky, volejbalové ihrisko, prírodná chladnička, vstupná brána a dokonca aj improvi-

zovaná sprcha, takže prostriedkov na zábavu bolo neúrekom. Do tábora bola aj vďaka pochopeniu a ochote pána Jozefa Zachara privedená elektrina z neďalekej chatkovej osady, takže sme večer mohli pozerat filmy v „prírodnom kine“ alebo sa hrať aj po západe slnka. Stačilo iba pozvliekať všetky koberce, deky, karimatky, matrace a spacie vaky, urobiť z nich v strede tábora veľké „letisko“, uložiť naň deti, zapnúť projektor a mohli sme pozerat rozprávky priamo pod hviezdami. Niekedy nás v noci navštívilo aj dajaké strašidlo, ale ani ono nemohlo pokaziť skvelú atmosféru zo spánku v prírode. Táborová rozcvička, skladanie táborového sľubu, maľovanie vlajky, bojový pokrik kmeňov či večerná porada starších boli spestre-

ním rôznych aktivít, ktorými sme zaplňali každý deň.

Deti si mohli vyskúšať aj poľovačku, orientáciu v teréne, spoznávanie zvierat, hod oštepom a ďalšie hry na upevnenie táborového ducha. Okrem kúpania deti zažili splav na Štrkovke s profesionálnymi inštruktormi z Vodáčkeho klubu v Hlohovci. Člnkovanie na pltkách vyskúšali aj tí najmenší a nikomu neprekážalo, že v ten deň nebolo najlepšie počasie. S počasím sme mali problém aj ďalší deň, kedy podľa predpovede mala v noci prísť hrozná búrka a silný vietor. Vtedy sme sa rozhodovali, či neprespať radšej v miestnom kine, ale nakoniec sme usúdili, že nočné hliadky budú starostlivejšie sledovať situáciu a zmeny počasia. V prípade väčšieho vetra či dažďa boli pripravené autá, ktoré by nás dopravili do mesta. Žiadna búrka sa však nakoniec nekonala a okrem jedného poobedia stráveného v stanoch sme mali dobré počasie. Iniciatívni osadníci tábora si pre vedúcich dokonca pripravili aj kúzelnícke predstavenie a posledný večer rozhlasové vysielanie priamo v tábore. To sa hodilo aj preto, že v ten večer do nášho tábora sa prišiel pozrieť redaktor Slovenského rozhlasu, ktorý o

celej akcii pripravil vstup do vysielania. Okrem dramatických volejbalových turnajov, bláznivých hier či sprchovania pod krhlou tábor nemohol skončiť bez tradičného veľkého hľadania pokladu. Na ceste za ním sa deti stretli s vílou, pirátom, vodníkom, čertom, bosorkou či múmiou a po zdolaní mnohých náročných fyzických aj intelektuálnych úloh si pochutili na sladkom poklade. Od detí vyžiadaná návšteva adrenalínového parku musela byť nakoniec odložená o týždeň, pretože v posledný deň tábora pršalo, takže pri rozlúčení s nami plakala aj obloha. Všetci sme sa s vrome zhodli na tom, že Skarabáč 2007 bol ešte lepší ako predchádzajúci ročník, a tak nám teraz už zostáva iba dúfať, že ak sa stanový tábor uskutoční aj v roku 2008, bude ešte lepší. To si však už v tejto chvíli ani neviem predstaviť...

Postaviť tábor, zabezpečiť stravu, odvoz a prostriedky na fungovanie detí v prírode chce veľa peňazí. Preto by sme sa touto cestou chceli poďakovať všetkým sponzorom, ktorí prispeli rôznymi spôsobmi k tomu, aby sa Skarabáč a iné akcie neformálnej skupiny Skarabeus a občianskeho združenia Prancier mohli uskutočniť aj tento rok.

Naša vďaka patrí

firme SDT-Dušan Slovák, realitnej kancelárii REAL SERVIS – Ing. Róbert Gergič, firme VALO-Trebatice, spoločnostiam KOHI, OMPRO a PROFSTAV Piešťany, Jozefovi Zacharoví, firme Jozef Vachan, firme VM-print, Fraskému úradu Leopoldov, Mestu Leopoldov, grantovej podpore Vyššieho územného celku a mnohým ďalším ochotným ľuďom.

Naši sponzori nám však nepomáhajú iba s pokrytím výdavkov tábora, ale boli ochotní podporiť našu prácu aj pri iných akciách, a to nielen finančne, ale aj rôznymi inými spôsobmi (poskytnutie priestorov, svojho času, reklamy...). Ďakujeme.

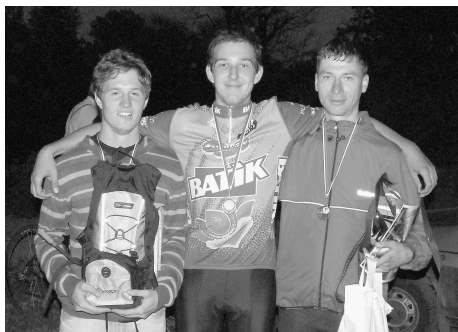
M. Moravčíková

Na tohoročnom triatlone zvíťazil každý

Tradičný triatlon tento rok postihol nezaujím zapojiť sa do súťaže, a tak sa koncom septembra 2007 na štart postavilo iba niekoľko súťažiacich. To však nikomu neprekážalo, pretože už na začiatku bolo každému jasné, že sa umiestni na niektorej priečke. Do súťaže sa totiž prihlásili iba tri družstvá z každej kategórie.

Aj preto vtedy dvojnásobne platilo, že nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. Napriek tomu boli preteky pomerne dramatické, pretože sa tu stretli vyrovnaní súper, ktorí sú zároveň výbornými športovcami, takže bolo sa na čo pozeráť. Zapojili sa dokonca aj ženy,

ktoré v sebe nezapreli prirodzenú chuť zabojovať. Súťaž začínali bežci, ktorí zdolali desať okruhov okolo Štrkovky a zničení odovzdali štafetu cestným cyklistom. Trasa Štrkovka – Havran a späť bola dejiskom zápasu medzi družstvami, ktorý nakoniec priniesol zmenu poradia. Poslednou fázou bol horský bicykel a hrbolatá cesta popri Váhu. To už sa však zmrákal a ceny sme nakoniec odovzdávali potme. Povzbudzujúce publikum i samotní súťažiaci po celý čas udržiavali na hlavnom stanovisku výbornú atmosféru, takže aj tohoročný minitriatlon napokon skončil *maxipozitívne*.

mm

Lúčiť sa s prázdninami nie je nikdy ťažké

Mnohí z nás majú ešte v živej pamäti prvý, teraz už druhý september, niektorí naň musia už trochu zaspomínať, každý však dobre vie, ako ťažko sa po dvoch mesiacoch voľna vracia naspäť do školy.

Preto sa Skarabeus v spolupráci s majiteľmi Spolkovej záhrady tento rok rozhodol, že deťom nástup do školy spríjemní rozlúčkou s prázdninami. A tak sa jedno septembrové piatkové popoludnie ulicami Leopoldova ozýval hlas z megafónu, ktorý všetkých pozýval na podujatie v Spolkovej záhrade. Napokon sa nakopilo množstvo detí, niektoré aj s rodičmi, a zábava sa mohla začať. V sprievode hudby a moderátorov si deti mohli vyskúšať svoje zručnosti v lúštení hádaniek, tancovaní, recitácii, overili si svoju pamäť i športové vlohý. Za všetky úspešne zdolané úlohy dostávali tombolové lístky, z ktorých

sme na konci žrebovali víťazov rôznych cien. Do niektorých súťaží sa dokonca zapájali aj dospelí, ktorí si v závere nadšene zatancovali so svojimi ratoľstami. Žrebovanie tomboly malo davový charakter. Kopec detí sa iniciatívne nahrnulo k pódiumu a zúrivo čakalo na verdikt. Odmena sa ušla každému, a to dokonca niekoľkokrát, takže po rozdaní cien zavládol v Spolkovej pokoj, ktorý o chvíľku vystriedala radosť z rozprávky, ktorú sme deťom premietli. Komornú atmosféru ešte znásobilo opekanie a keď sa všetci hladší

s úsmevom zoradili pri ohni, bolo jasné, že sme sa s prázdninami rozlúčili úspešne.

„Takáto rozlúčka s prázdninami sa mi veľmi páčila a už sa celkom teším do školy. Hlavne na kamarátov. Na učenie až tak nie. Dúfam, že budem mať lepšie známky ako minulý rok.“

Martin, 10 rokov

„Ja som sa do školy už tešila, lebo som sa doma už nudila, ale tieto hry sa mi páčili a vyhrala som aj takýto zápisník. To sa mi zájde.“

Katka, 11 rokov

„Ja budem teraz prváčka. Už viem aj niečo napísať, aj prečítať a povedať básničku.“

Veronika, 6 rokov

„Tento rok ma čakajú prijímačky na strednú školu, takže sa do školy vôbec neteším. Budeme sa musieť veľa učiť, ale už sa teším na nové prostredie a kamarátov v novej škole.“

Martina, 14 rokov

Pripravila -morma-

foto: Lubomír Kusý, Matej Moravčík

Hudbou živí svoju dušu

*Superstarista Adam Ďurica
v Starej škole*

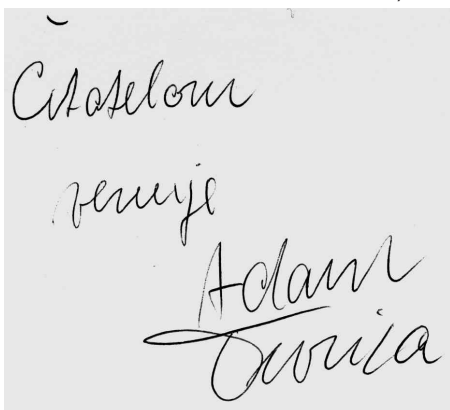

To, že mladost povzbudzuje, prináša novú energiu a inšpiráciu, vedia istotne aj Leopoldovčania. Preto dostala mladá generácia zelenú aj v miestnom zábavnom podniku Stará škola, ktoré sa v posledných troch mesiacoch stalo javiskom pre začínajúce kapely a nádejných spevákov. Vedenie podniku tak chce nielen oživiť atmosféru a poskytnúť niečo nové a zaujímavé svojim hosťom, ale aj ponúknuť mladým hudobníkom príležitosť prezentovať sa.

Okrem veľmi úspešných koncertov kapiel Palice a Chronická únava sme si v Starej škole mohli vypočuť aj mladého hornozelenického speváka Adama Ďuricu, ktorý dnes už síce robí vlastnú hudbu a dokonca vydal aj album, jeho kariéru však naštartovala populárna súťaž Slovensko hľadá SuperStar. „Svoje vystupovanie v súťaži hodnotím veľmi pozitívne, pretože moje výkony boli pomerne vyrovnané a pôsobenie v SuperStar mi umožnilo prejsť z amatérskej roviny do vyššej sféry, kde už môžem robiť hudbu s profesionálnymi hudobníkmi. Takže som veľmi

rád, že som sa tejto súťaže zúčastnil a nelutujem túto možnosť.“

Ostatná SuperStar sa Adamovi páčila a najviac fandil Robovi Šimkovi, ktorého pozná aj osobne. „Stretli sme sa na jednom festivale, kde Robo hral so svojou kapelou. Je to veľmi milý a fajn chalan. Pýtal sa ma, či to má v SuperStar skúsiť alebo nie. Povedal som mu, aby to skúsil, veď za pokus nič nedá.“ Adamov leopoldovský koncert pritiahol množstvo divákov, ktorí si jeho vystúpenie vychutnali vo výbornej atmosfére okorenenej mnohokrakými svetelnými efektmi a kvalitnou kapelou i spevom. Napokon jeho úspech nebol na hudobnej scéne iba krátkym zábleskom, pretože Adam už pracuje na svojom druhom albume a ďalej rozbieha svoju spevácku kariéru. „Po vydaní môjho debutového albumu Cukor a soľ sa veci začali trochu hýbať a ja by som chcel v takomto smere pokračovať. Momentálne pracujem na druhom albume, s ktorým som zatiaľ veľmi spokojný. Mám nového textára, s ktorým sa mi dobre spolupracuje. Ak všetko takto pôjde ďalej, v januári by sme mali s kapelou ísť nahrávať do štúdia a nový album vyjde pravdepodobne na jar. Takže som veľmi rád, že sme aj dnes tu, v Starej škole a že môžeme koncertovať. Ľudia na naše koncerty cho-

dia, samozrejme, že to nie sú veľké akcie v obrovských halách, ale aj keď príde päťdesiat či sto ľudí, ktorých moja hudba naozaj zaujíma, som veľmi vďačný, že hrám pre svoje publikum.“ Na Adamovom albume spolupracovali profesionálni a kvalitní hudobníci, takže jeho piesne sa začali hrať aj v rádiách a stali sa dobrým štartom do ďalšej práce. „Mal som obrovskú radosť, keď moje pesničky začali hrať aj v rádiách. Podľa mňa boli celkom úspešné napríklad piesne *Tam kde slnko*, *Urob ma lepším* alebo *Poslednýkrát*. Pre hudobníka je podľa mňa lepšie, keď začína pomaly a buduje svoje publikum takýmto spôsobom, prezentuje sa, pokúša sa zaujať publikum. Pre mňa je dôležité, aby som svojim fanúšikom prinášal hudbu, ktorá sa im bude páčiť. Myslím si, že v hudbe sa nedá nič oklamať a že každý musí aj tak nakoniec ísť od základu a začínať tam, kde všetci hudobníci. Recept na úspech ťažko predpísať, ale ľudia musia vedieť čo chcú, musia byť vytrvalí a ísť si za tým.“ Napriek tomu, že Adamova kariéra je, ako sám hovorí, ešte len na začiatku,

už teraz má za sebou úspechy, na ktoré je hrdý. „Za svoje najväčšie úspechy považujem určite kontakty s rôznymi úspešnými kapelami a množstvo odohraných koncertov. Sú to úspechy, ktoré môžem aj zúžitkovať, pretože ich považujem za dôležité skúsenosti, ktoré raz určite zúročím. Spomeniem koncertné vystúpenia s kapelami *I.M.T. Smile*, *Desmod*, s *Pehou* sme odohrali koncerty v Čechách a na základe toho vznikla dobrá spolupráca so skupinou *I.M.T. Smile*, najmä s *Ivanom Táslerom*, ktorý aj krtil album *Cukor a soľ* a pozval ma účinkovať aj na novej doske *Niečo s nami je, kde spolu s ním, s Petrom Cmoríkom a Samom Tomečkom* spievam pieseň *Patrí len nám*.“ Táto pieseň odznela aj na koncerte v Leopoldove a spolu s ďalšími skladbami zozbala úspech. Spievať so svojim niekdajším vzorom je pre Adama určite veľký zážitok a

napriek tomu, že má ešte stále Táslerovu hudbu rád, snaží sa ísť vlastnou cestou. „Počúvam veľa kapiel a rôzne druhy hudby, vždy je to niečo iné a zo všetkého si zoberiem nejakú inšpiráciu.“ Hudba si nepochybne vyžaduje veľa investícií. Nejde však len o financie, ale aj o čas a úsilie, ktoré musí každý spevák či hudobník do svojej práce vložiť. Živiť sa hudbou nedokáže každý, no Adam ma pri otázke, či sa to darí aj jemu, musel opraviť: „Skôr by som povedal, že hudbou žijem svoju dušu. Zárobky sú fakt mizerné, v tomto štádiu môjho pôsobenia ani nemôžem čakať nejaké veľké honoráre. Ja to ale robím preto, že mám hudbu strašne rád a spravím čokoľvek, aby som mohol hrať a chcem to robiť čo najlepšie.“

Mária Moravčíková
foto: morma

Aký bol predvianočný a vianočný Leopoldov

Prečo Ježiško spí s otvorenými očami a prečo kráľovi spadla koruna...

Aj napriek tomu, že sa medzi nami nájdú aj nadšenci, ktorí dovoľia symbolom Vianoc zdobiť ich príbytky aj vo februári, väčšina z nás už v tomto čase odložila stromčeky, sviečky a ozdoby „na zimný spánok“. Vianoce vždy prichádzajú dlho, ale prejdú veľmi rýchlo. Napríklad môj otec už po štedrej večeri zvykne spievať: „Už se zase těšíme na Jéééžiška...“

Aj Leopoldovčania sa tak ako každý rok určite tešili na Ježiška a nielen naňho, ale aj na celé Vianoce. Okrem klasických podujatí akými sú mikulášske predstavenie Stražanovho bábkového divadla, školská vianočná akadémia či jaslíčková pobožnosť, im sviatky tento rok spríjemňovalo aj niekoľko novinek.

Bábkoherci na čele s Mikulášom u detí opäť zožali zaslúžený úspech. Úlohu hercov si zasa deti úspešne vyskúšali na vianočnej akadémii, ktorú škola so železnou pravidelnosťou organizuje už niekoľko rokov. Ani tradičná jaslíčková pobožnosť nemohla chybať pri oslave Vianoc, a tak ako každý rok sa svojej úlohy zhostila veľmi dobre. Predvianočnú atmosféru okorenili jaternice a pečené mäso na Vianočných trhoch, obnovila sa tradícia silvestrovského ohňostroja a vo farskej záhrade po prvý raz naozaj ožil Betlehem.

Vianočná zabijačka

Ten, kto si myslí, že na vianočné prasa musí čakať do Štedrého večera, istotne sa mýli. V Leopoldove ste ho mohli vidieť oveľa skôr, a dokonca bez hladovania. Vianočné trhy sa aj u nás v posledných rokoch stali tradičným spretrením predvianočného chaosu. Tento rok sa však z námestia presunuli do Spol-

kovej záhrady, kde by si aj milé dievčatko z dobre známej reklamy na kofolu mohlo spokojne povedať: „Ja nemusím, ja už ho vidím.“ Prasiatko oneskorení hostia mohli síce vidieť už iba vo forme klobások, jaterníc, oškvarkov či guláša, ktoré rozdávali poslanci mestského zastupiteľstva a niektoré zamestnankyne mestského úradu, návštevníkom trhov to však vôbec neprekážalo. Napriek pomerne

chladnému počasiu sa prišlo predvianočne naladiť niekoľko desiatok ľudí. Podávali sa jaternice, klobásky, guláš, oškvarky a chutné pečené mäsko, takže zastúpenie vianočných jedál zachraňovala iba kapustnica, ktorá nám spolu s koledami a výzdobou nedovolila zabudnúť, že prichádzajú Vianoce.

O zábavu sa starali kuchári, ktorí svoje umenie predvádzali v troch „čertovsky“ veľkých kotloch a takmer ako praví pekelníci mali z vyvárať dobrú náladu. Na konci ich však vystriedalo hudobno-slovné predstavenie dvojice z Červeníka. Leopoldovčania teda prvýkrát privítali sviatky lásky a pokoja zabijačkou. Ktovie, možno sa na budúci rok dočkáme aj zlatého prasata. Také by predsa priľákalo ešte viac ľudí.

foto: Mgr. Renáta Miklošová

Živý Betlehem

Živé alebo hrané betlehemy sú dobre známe v mnohých väčších mestách na Slovensku, aj na celom svete. Niektorí ľudia si už bez nich Vianoce nevedia ani predstaviť, iní si zasa nevedia predstaviť Vianoce s nimi. Leopoldovčania však už do tejto skupiny nepatria, pretože tento rok mali po prvýkrát možnosť vidieť ovce, kravu, koňa či zajace, ale aj živého „Ježiška“ priamo vo farskej záhrade, ktorá sa na prvý sviatok vianočný premenila na živý Betlehem.

Žiarivo vyzdobený prístrešok s množstvom slamy sa v ten deň vôbec nepodobal na garáž pre auto pána kaplána a vežičku detského ihriska zasa dočasne obýval anjel. Zaujímavá bola aj preprava hercov a zvierat na miesto, a tak ste mohli cestou na sviatočnú návštevu na ulici stretnúť vozík s ovcami, kravu či aj troch kráľov či Jozefa s Máriou. Keď však už boli všetky zvieratá v ohradách a protagonisti na svojich miestach, farský dvor začal dýchať skutočnou vianočnou atmosférou.

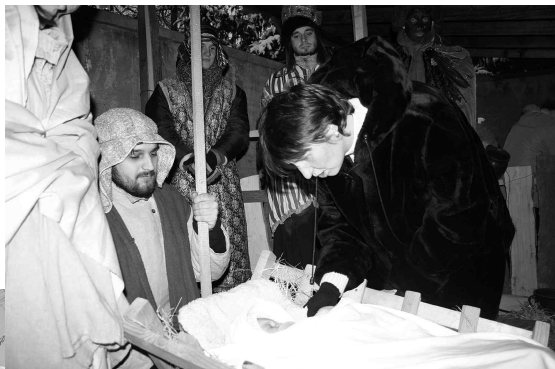
Keď prichádzali prví návštevníci, nikto z nás snád ani nedýchal. Príjemne naladení ľudia však so sebou priniesli pokoj a pohodu, ktorú znásobili koledy, občasné krátke dramatizácie, čítanie vianočných pasáží zo Svätého Písma a sneh, ktorý nečakane a vskutku symbolicky napadol na Štedrý deň. Pastieri odetí do kožuchovej rozdávali perníky, deti sa hrali so zvieratkami a fotografovali pri postavách z betlehemskeho príbehu. Ktorési z nich sa prišlo Panny Márie spýtať, prečo Ježiško spí s otvorenými očami. Bolo ťažké vysvetliť, že je to iba bábika, pretože Ježiškovi by tu vonku bolo zima. Napriek tomu, že sa nám pred začiatkom nepodarilo presvedčiť rodičov,

aby nám aspoň na chvíľku požičali svoje dieťa, napokon sa predsa len našli dve rodiny, vďaka ktorým si do jaslíčiek na krátku chvíľu ľahli podľa vzoru Ježiša aj skutočné bábätká. Živý, ale trochu dramatický bol aj príchod Márie a Jozefa na poníčkovi a niektoré neposedné zvieratá, z ktorých mali, samozrejme, najväčšiu radosť deti. Súmrak postupne premieňal celú záhradu na rozprávkové miesto, ktoré lákalo okoloidúcich svojou žiarou. S plynúcim časom rástli aj obavy niektorých babičiek o zdravie a pohodlie Panny Márie, a tak sa jedna z nich nechala natoľko opantať atmosférou hereckého stvárnenia, že sa ustarostene spýtala: „Chúda naše, Panenku Máriu už asi bolia nohy, však?“ Aj iných milých príhod bolo neúrekom. Jeden z kráľov sa tak úctivo poklonil, až mu jeho honosná koruna spadla priamo do jaslíčiek a rozbila sa. Našťastie, v zálohe mal ďalšiu, takže sa svojim neplánovaným a navyše pokazeným „darom“ nemusel trápiť.

Živý Betlehem v Leopoldove sa skutočne vydaril. Jeho úspech pravdepodobne spočíval aj v tom, že sa o kvalitu nepostarali iba herci a organizátori, ale aj ľudia, ktorí sa naň prišli pozrieť. Spolu sme vytvorili atmosféru, za ktorú sú vďační určite všetci, návštevníci aj realizátori. Vianoce sú krásne aj svojimi tradíciami a my dúfame, že

sa nám v Leopoldove podarilo ďalšiu z nich rozbehnúť. Jedným z humorných predsavzatí do budúceho roku bolo aj priviesť do Leopoldova tavu pre černoškého kráľa. Ale nesmejte sa, už niekoľko rokov spolupracujeme so svetoznámyim cirkusom Humberto, ktorému sa v tomto roku práve na Slovensku narodili tri ťavie mláďatá. Či už sa to podarí, alebo nie, želám vám, aby ste na ďalší živý Betlehem nemuseli čakať až do ďalších Vianoc, ale aby bol vo vašom vnútri po celý rok.

Mária Moravčíková
foto: V. Moravčík

Vianočné posedenie

Aký bol rok 2007? Radostný, šťastný, smutný. Každý mesiac i deň priniesli niečo nové. Mesiac december so sebou prináša aj sviatky pokoja a lásky spojené s ohlasovaním narodenia Pána – Vianoce, keď prežívame ďalšiu

radostnú udalosť. Tešíme sa zo stretnutia pri spoločnej večeri. Usilujeme sa byť v kruhu svojej rodiny, ale aj sa tešíme z darčiekov po vianočnou jedličkou. Takýto šťastný deň prežila aj veľká rodina Zväzu telesne postihnutých základnej organizácie v Leopoldove 3. decembra minulého

roka, keď sme sa spolu zišli v jedálni základnej školy. Hostí privítala predsedníčka Mária Petrášová. Žiaci pod vedením pani učiteľiek Mgr. Andrášikovej a Mgr. Pastvyovej pre nás pripravili krásny, bohatý program, ktorý uvili z vianočných kolied a vinšov. Za tento program im vyslovujeme poďakovanie. Ako prekvapenie sme pre našich členov pripravili tombolu so 130 cenami. Pri žrebovaní sme sa príjemne pobavili, z výhier sme sa tešili a v závere podujatia čakal každého člena malý darček od sponzora – vitamínovo-kozmetický balíček.

Aj preto by sme sa chceli srdečne poďakovať našim sponzorom za ich dary, za to, že otvorili svoje šlachetné srdcia aj pre nás, telesne postihnutých. Ďakujem aj pani riaditeľke ZŠ Mgr. O. Galčíkovej za umožnenie uskutočnenia stretnutia v školskej jedálni.

Hilda Repová

Skarabeus upozorňuje svojich spolupracovníkov, priaznivcov i občanov, že sme pre vás pripravili DVD zo svojich podujatí. Formou prezentácií a fotografií tu nájdete podujatia od roku 2002. Možno bude pre vás zaujímavé pozrieť si vaše ratolesti na akciách ako boli pokladovky, letné tábory či živý Betlehem a iné. Fotky a prezentácie vám poskytneme za cenu média s obalom. DVD je optimalizované k sledovaniu na klasickom televíznom prijímači pomocou bežného prehrávača. Informácie: 0907 622 909, 0902 324 445.

LEOPOLDOVSKÝ TENISOVÝ KLUB LTC V ROKU 2007

Klub zorganizoval šesť celoslovenských turnajov

Ani členovia Leopoldovského tenisového klubu v minulom roku nezaháľali. Tak ako každý rok sa naše družstvá zapojili do celoslovenskej súťaže družstiev a naše hráčky Leopoldov reprezentovali aj v súťažiach jednotlivcov:

Klaudia Kaiserová (dorastenky 207.),
Miroslava Klčová (dorastenky 260.),
Silvia Orihelová (dorastenky 271.),
Veronika Kociánová (staršie žiačky 346.),
Hana Gergičová (mladšie žiačky 93.),
Laura Vjaterová (mladšie žiačky 132.),
Natália Baraniaková (mladšie žiačky 140.),
Martina Gubáňová (mladšie žiačky 164.),
Katarína Kadlecová (mladšie žiačky 195.)
Ján Škvarka (mladší žiaci 258.).

Klaudia Kaiserová sa v súťaži dorasteniek nestratila. Jej najlepší výsledok z tohoročnej sezóny je finále turnaja dorasteniek triedy D. Okrem toho sa na turnajoch dvakrát prebojovala medzi 16 najlepších hráčok. Najväčším úspechom Mirky Klčovej bolo finále kvalifikácie na turnaji v Topoľčanoch, účasť v súboji 16 najlepších hráčok v Šali a osemfinále na domácom turnaji triedy D, na ktorom sa vo štvorhre so spoluhráčkou Silviou Orihelovou dostali až do semifinále. Silvia okrem toho bodovala tiež vo finále kvalifikácie a v semifinále domáceho turnaja. Veronike Kociánovej sa najviac darí vo štvorhre, kde sa so svojou partnerkou dostala medzi osem najlepších. Našou najúspešnejšou hráčkou tejto sezóny je Hanka Gergičová, ktorá bojuje v kategórii mladšie žiačky. Táto hráčka sa môže pyšiť napríklad víťazstvom na turnaji triedy D v Leviciach, medzi výborné výsledky môžeme ďalej zaradiť finále turnaja v Hlohovci, v Leopoldove a v Matúškove, semifinále v Zlatých Moravciach aj v Trnave a iné úspechy.

Naše ďalšie dve hráčky Natália Baraniaková a Laura Vjaterová sa rozlúčili s kategóriou mladších žiačok a budúci rok ich už čakajú staršie žiačky. Bodka za sezónou bola pre

obe hráčky úspešná. Aktívne boli aj v súťaži družstiev, kde získavali body v dvojhre aj vo štvorhre. Pre Natáliu boli zo súťaží jednotlivcov najúspešnejšie víťazstvo kvalifikácie na turnaji v Trnave, dvakrát účasť medzi 16 najlepšími hráčkami na turnajoch kategórii C a účasť na turnaji starších žiačok a dorasteniek, kde sa dokonca v štvorhre prebojovala až medzi osem najlepších. Laurika získala body tiež za víťazstvo kvalifikácie a dvakrát patrila medzi osem najlepších hráčok na turnajoch mladších žiačok. Body jej priniesla účasť v semifinále štvorhry na turnaji starších žiačok, kde sa zároveň prebojovala aj medzi osem najlepších a osemfinále štvorhry na turnaji dorasteniek.

V kategórii mladších žiakov máme zastúpenie aj medzi chlapcami, a to v hráčovi Jankovi Škvarkovi, ktorý úspešne bojoval na turnajoch v Leviciach aj v Zlatých Moravciach. Z našich najmladších hráčok sa Martinke Gubáňovej najviac darilo na turnaji v Trnave, kde sa prebojovala do semifinále kvalifikácie, body získala aj za semifinále štvorhry na turnaji dorasteniek, osemfinále štvorhry turnaja starších žiačok a účasti medzi 16 najlepšími na turnajoch v Leopoldove. V Zlatých Moravciach sa táto hráčka dostala medzi osem najlepších. Katka Kadlecová bodovala v Topoľčanoch, v Leopoldove aj Zlatých Moravciach, najviac bodov však získala v štvorhre, kde sa na turnaji dorasteniek prebojovala medzi osem najlepších.

Klub zorganizoval v tomto roku šesť celoslovenských turnajov:

mladšie žiačky D:

29. 6. – 3. 7. 2007

26. 7. – 29. 7. 2007

10. 8. – 13. 8. 2007

staršie žiačky D:

24. 8. – 26. 8. 2007

dorastenky C (zimný):

13. 1. – 15. 1. 2007

dorastenky D:

29. 8. – 31. 8. 2007

Vedenie klubu chce v takomto tempe pokračovať.

čovať aj budúci rok. Klub bude opäť poskytovať možnosť športového vyžitia pre rekreačných záujemcov, ktorí si na leopoldovských ihriskách môžu predplatiť pravidelné hodiny, stálu permanentku alebo si môžu zahráť tenis iba príležitostne. Klub poskytuje rekreačným hráčom možnosť usporiadať aj vlastné turnaje alebo sa zapojiť do turnajov pre rekreačných hráčov. Tenisové ihriská budú po jarnej úprave antukového povrchu pre hráčov k dispozícii v pondelok – piatok od 9:00 do 20:00 a v sobotu a nedeľu od 8:00 do 20:00. Okrem rekreačného tenisu bude klub aj tento rok viesť tenisové družstvá, ktoré budú reprezentovať Leopoldov v súťažiach družstiev aj jednotlivcov. V nastávajúcej sezóne zostaví Leopoldov družstvo mladších žiačok a dorasteniek. Aj v letnej tenisovej sezóne 2008 bude na leopoldovských ihriskách prebiehať niekoľko celoslovenských tenisových turnajov pre jednotlivcov.

Druhý ročník medzinárodného futbalového turnaja Leopoldovčania víťazili

Po minuloročnom úspechu 1. ročníka medzinárodného futbalového turnaja Intrecup, ktorý organizovalo mesto Leopoldov ako súčasť projektu Slovensko-rakúsky kultúrny a športový rok v Leopoldove v rámci programu INTERREG IIIA, sa v našom meste aj tento rok zišli futbalisti z viacerých krajín Európskej únie. Organizátori turnaj rozdelili na dve skupiny po dve družstvá, ktoré hrali o postup do finále a porazení zasa bojovali o 3. miesto. Napriek hroznému počasiu si leopoldovské ihriská vyskúšali dve zahraničné a dve slovenské družstvá. Z Rakúska prišli obhájiť minuloročné víťazstvo futbalisti Polytechnische Schule Baden, zahráť si prišlo aj české družstvo FC Kuřim a za Slovensko bojovalo TJ Trakovice a domáce družstvo MTK Leopoldov. Počasie neprišlo zatiaľ ani jednému ročníku turnaja, na výkonoch hráčov sa však neodzrkadlili ani tieto sťažené podmienky. Po slávnostnom privítaní hostí a vysvetlení systému súťaže sa na mohlo začať hrať. Na mokré a blatové staré ihrisko nastúpila prvá dvojica družstiev, ktorá po prvom polčase odchádzala z ihriska úplne premočená. Rovnako na tom boli aj hráči druhého zápasu.

Skupina A: Polytechnische Schule Baden – TJ Trakovice

Skupina B: MTK Leopoldov – Mesto Kuřim

V prvom zápase prehrali Trakovice s rakúskym družstvom 5:3 a Leopoldov s čistým kontom nadelil českým hráčom tiež päť gólov. Vo finále sa teda tak ako na prvom ročníku stretli Leopoldovčania a Rakúšania. Minuloročnú tesnú prehru tento rok naše družstvo dokázalo rakúskym hráčom vrátiť a tak sa prvýkrát z víťazstva 2:1 radovali Leopoldovčania. Ani hráči ostatných družstiev však z turnaja neodchádzali sklamaní.

mm

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Vážená redakčná rada.

S Vaším dovolením Vám, ale i všetkým Vaším spolupracovníkom časopisu Leopoldov, ktorý sa s realizáciou na prácach podieľajú do nového roka 2008 zo srdca prajem všetko dobré, všetko najlepšie.

Čo je však dobré a čo najlepšie? Čo Vám vlastne prajem?

Zdravie? To v prvom rade!

Spokojnosť? Aj tú Vám prajem, aby ste vždy dokázali prijať všetko, čo Vám život prinesie.

Dobrá náladu? Aj tá patrí do kytice mojich priání – aby ste mali zmysel pre humor a vedeli sa zasmiať aj sami sebe.

Do mojej kytice prikladám ešte

Želanie– takej, ktorá sa dokáže tešiť aj z drobných vecí každého dňa.

A čo ešte chýba?

Láska, priateľstvo a dobré vzťahy.

Aj toto pranie Vám zo srdca prajem!

Toto všetko hore uvedené sú naozaj dobré veci môjho priania.

Ale pýtam sa sama seba: „Ale čo je najlepšie?“

Najlepšie je poznať darcu všetkých dobrých darov = Pána Boha!

A toto pranie Vám všetkým do Nového roka 2008 prajem zo všetkého najviac!

Vykročme do nového roka 2008 so sv. ružencom v rukách!

Nech sú nám príkladom i tieto príbehy.

Taká mladá a pekná

Istá dievčina cestovala vlakom. V kupé si vytiahla ruženec a pokojne sa začala modliť. V tom kupé sedel aj mládenec, ktorý sa jej začal posmievať:

„Taká mladá a pekná a mieša sa do roboty starým ženám.“

Podľa neho ruženec bol len pre staré ženy. Dievčina ale pokračovala v modlitbe ruženca a keď sa domodlila, odpovedala mládenkovi:

„Taký mladý a pekný, a nevie, čo je to ruženec.“

„A čo to má byť? – pýta sa mládenec.“

Dievčina pokračuje: „Keby ste boli v takej situácii, ako som bola ja, tak by ste si ináč vážili ruženec. Otec nám ťažko ochorel. Mal silný zápal pľúc a bol už v bezvedomí. Keď zlyhali všetky prostriedky pomoci, naša mama povedala: Budeme sa modliť ruženec. A keď sme sa my, dve dcéry, začali s mamou modliť druhý ruženec, otec sa prebral a povedal: Dobré ste sa modlili, už sa mi uľavilo. Na druhý deň mohol vstať. A tak sa z vďačnosti k Panne Márii modlietvam ruženec.“ Mládenca to tak ohromilo, že na dievčinu začal pozerat s veľkou úctou. Napokon sa zoznámili a zobrali sa.

Sv. ruženec

Iste aj vy máte doma svätý ruženec. No také veľké, ako má moja babulka, určite nemáte. Keď ich chytím za križik a spustím dolu, sú práve také dlhé, ako som ja vysoká.

„Babulka, ty iste prídeš do neba, keď sa modlíš na takom veľkom ruženci, ved to musia

vidieť až v nebi!“ Babulka sa troška usmiala a povedala: „Kedysi, keď žena išla do kostola, mala na rukách omotaný sv. ruženec a v ruke modlitebnú knižku. Bol to taký pekný kresťanský zvyk.“ Pri stretnutí sa pozdravili: Pochválen buď Ježiš Kristus! a odpovedali: Naveky amen! Uvažujem, prečo teraz ženy nemajú v kostole na rukách ruženec. Či je to azda hanba viditeľne ukázať znak viery? Ďalej uvažujem, prečo i v kostole vidieť málo ľudí, ktorí majú modlitebnú knižku a ešte menej tých, ktorí sa modlia ruženec? Prečo, keď máme úctu k ružencu a prostredníctvom neho k Panne Márii?! Prosím, zamyslime sa nad touto skutočnosťou!

Sv. ruženec

Po mame zdedený ruženec vzácny nám, jak mi je ON milý, vie iba Pán Boh sám. ON radosť, útechu mojej mame dával, od nej ako dieťa často som HO brával.

Ten mamin ruženec je pre mňa bezpečným sprievodcom k blaženostiam večným. Vždy HO mám pri sebe, pozor naňho dávam.

Je so mnou v radosťi za slniečka jasu, teší ma v útrapách, bóľom dáva krásu. V boji so zlom sveta, ON ma posilňuje z únavy dvíha ma, k dobrému povzbudzuje.

Radosťne ja vplietam Zdravasy do venca a kladím k nohám „KRÁLOVNEJ RUŽENCA“. Pomocnica ľudí v slzavom údolí, pri nej bolesť duše i tela nebolí.

Keď sklon môjho žitia, bude sa raz blížit, nádejou na spásu myseľ bude túžiť. Verím, že odolám akejkolvek muke, spokojne nechám svet – S RUŽENCOM V RUKU!

Gitka Bajerová

Spoločenská kronika

V uplynulom roku 2007 sme privítali do života týchto Leopoldovčanov:

Lucia Piešťanská, Kristína Paulisová, Róbert Gažovič, Marieta Balážová, Tímea Bojňanská, Sára Malovcová, Darina Alexandra Šiatkovská, Dominika Folttínyová, Timotej Kožuský, Andrej Ďuriš, Marcel Škoda, Šimon Čavajda, Ondrej Körösi, Patrik Varačka, Andrea Beťáková, Natália Haulíková, Martin Seewald, Lucia Klebercová, Natália Bališová, Natália Blašková, Kiara Nina Kučíková, Martin Mačura, Richard Faber, Liliana Grajciarová, Šimon Vrabec, Alex Matejka, Juliana Gažovičová, Filip Harsányi, Natália Pepicová, Tomáš Marikovský, Emma Škutová

V roku 2007 nás opustili:

Štefan Blaško, Jozef Braniša, Lýdia Branišová, MUDr. Marián Brešťanský, Štefan Budai, Ján Daniel, Ľudmila Ďuračková, Anna Dychová, Vlasta Gergičová, Ing. Kamila Grznárová, RSDr. Emil Hladký, Justín Hýbela, Mária Kavuliaková, Marián Klčo, Jana Knoblochová, Alžbeta Kováčová, Emília Kovarská, Miloslav Kubíček, Mária Kurčinová, Mária Kusá, Mária Lietavová, Mária Mašeková, Iveta Matejková, Jozef Mikuš, Peter Ondriaga st., Rudolf Opat, Vilma Osvaldová, Jozef Pataj st., Eleonóra Petrovičová, Helena Piovarčiová, Marianna Piovarčiová, Peter Púš, Ján Rehák, František Sahul, Helena Suchomerová, Jolana Števíková, Mária Šurinová, Monika Tačovská, Leander Tittel, Mária Ulíková, Mária Vančová st., František Vojtek st., Ladislav Zachar

Češ ich pamiatke.

December 2007 - január 2008

Narodili sa

Natália Pepicová,
Tomáš Marikovský,
Emma Škutová,
Adam Vančo

Blahoželáme jubilantom

60-roční

Dagmar Hamadová,
Alžbeta Hargašová,
Ján Kršňák,
Karol Minárik,
Ján Pavlus,
Pavel Svoboda,
Anna Šenková,
Ctibor Valko

65-roční

Mária Ješková,
Helena Mináriková,
Mária Motešická,
Libor Obora,
Anna Píknová

70-roční

Justína Gašperová,

Martin Repka,
Helena Zacharová,
Štefánia Žovínová

75-roční

Ľudmila Andrášiková,
Irena Staneková

80-roční

Anna Bencová,
Františka Košťálová,
Pavol Kulich,
Emil Marcinka,
Vincent Slovák,
Emil Vnučko

81-roční

Pavol Kulich

82-roční

Helena Gulová,
Helena Hladká,
Jozef Ilko,
Mária Kleimanová st.

83-roční

Emil Hudec

84-roční

Júliana Ďurišová
Anna Valková

85-ročný

Štefan Polačík

88-ročná

Vincencia Martincová

89-ročná

Irena Nerádová

94-ročný

Štefan Ščipák

98-ročná

Anna Tanáčová

Jubilantom srdečne blahoželáme!

Opustili nás

Mária Galová,
Štefan Habiňák,
Justín Hýbela,
Mária Mašeková,
Jozef Olexa,
Rudolf Opat,
Vilma Osvaldová,
Eleonóra Petrovičová,
Alžbeta Repková,
Mária Vančová st.

Češ ich pamiatke.

Mesto Leopoldov informuje...

Termíny odvozu PET fliaš v roku 2008

Termíny odvozu zberového skla v roku 2008

Termíny odvozu zberového papiera a ostatných plastov v roku 2008

Vrecia

(slúžia na zber PET fliaš)

Zberá sa: PET fľaše z nealkoholických nápojov v stlačenom stave.

Nezberá sa: polyetylénové sáčky, fólie, igelity, plastové nádoby z kozmetiky – potraviny, papier. Vreca nesmie obsahovať nečistoty (piesok, uhlie, kovy, sklo, cement, dre-

PET fľaše	
Január	24. (štvrtok)
Február	21. (štvrtok)
Marec	27. (štvrtok)
Apríl	24. (štvrtok)
Máj	22. (štvrtok)
Jún	26. (štvrtok)

Sklo

Zberá sa: prázdne sklenené poháre od zaváranín a sklené fľaše od nápojov. Všetko bez farebného rozlíšenia ako sklo zmiešané. Nesmie obsahovať: žiarivky, porcelán, kovové a plastové uzávery fliaš, papier, nečis-

Papier a ostatné plasty	
Február	29. piatok
Marec	-
Apríl	11. piatok
Máj	23. piatok
Jún	-
Júl	4. piatok

toty (piesok, uhlie, kovy, sklo, cement, škváru, drevo, kožu, gumu a iné).

PET fľaše sa budú zberať osobitne do vreca.

Prosíme Vás o dôkladné triedenie odpadov, prispievate tým k ochrane životného prostredia a úspore dôležitých druhotných surovín. Za Vašu spoluprácu a účasť pri triedení odpadov Vám ďakujeme. Informácie: Piešťany, Valová 44, Tel.: 033/7741954

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov. Redakčná rada: PhDr. Juraj Hladký, PhD. – predseda, Mgr. Mária Moravčíková, Ing. Kristína Vachanová. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 20 07. Fax: 033/734 23 88. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 10 SK. Náklad 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Registračné číslo: Pra/Hr/95/00749

OZNAMY

vo, kožu, gumu a iné)

Prosíme Vás o dôkladné triedenie odpadov, prispievate tým k ochrane životného prostredia a úspore dôležitých druhotných surovín. Za Vašu spoluprácu a účasť pri triedení odpadov Vám ďakujeme.

Bližšie informácie: Mesto Leopoldov, tel. č.: 033/7342207, 7342388

Sklo	
Február	1. (piatok)
Marec	14. (piatok)
Apríl	25. (piatok)
Máj	-
Jún	6. (piatok)
Júl	18. (piatok)

toty (piesok, uhlie, kovy, sklo, cement, škváru, drevo, kožu, gumu a iné).

Prosíme Vás o dôkladné triedenie odpadov, prispievate tým k ochrane životného prostredia a úspore dôležitých druhotných surovín. Za Vašu spoluprácu a účasť pri triedení odpadov Vám ďakujeme.

Papier a ostatné plasty

Zberá sa: noviny, časopisy, brožúry, katalógy, cenníky, knihy, adresáre, telefónne zoznamy, lepenky, vlnité lepenky, sáčky, fólie, igelity

Nezberá sa: pergamenový, asfaltový, dechťový papier a lepenka, brúsny, mastný, lakovaný a napustený papier a lepenka, hygienicky zá-

